

Svami Shivananda

ÎNVĂȚĂTORI

● Lambodar
2026

LIBRIS

CUPRINS

We know
books

Maharishi Vyasa / 5

Înțeleptul Yajnavalkya / 13

Yogi Bhusanda / 23

Dattatreya / 25

Yogi Jaigisavya / 41

Thirumula Nayanar / 43

Shankara / 45

Ramanuja / 72

Madhva / 85

Vallabha / 89

Nimbarka / 92

Ramananda / 99

Gauranga / 104

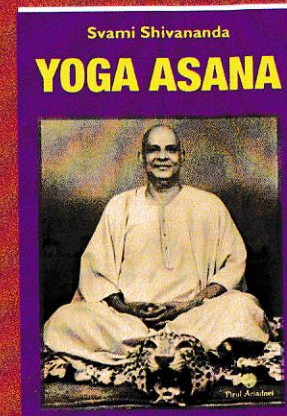
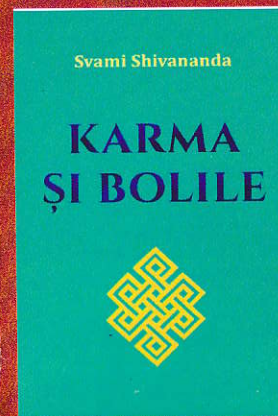
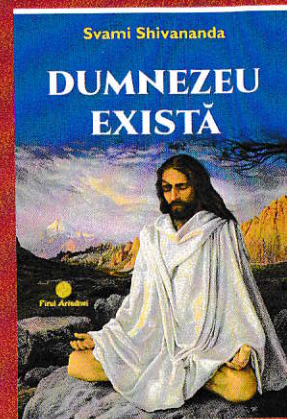
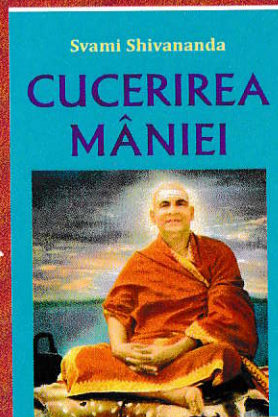
Sfântul Arunagiri / 134

Appar sau Thirunavukkarasar / 139

Sundaramurti / 150

Thiru Jnana Sambandhar / 159

Manickavasagar / 170

Vizitați site-ul lambodar.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SHIVANANDA, SVAMI

Învățători / Svami Shivananda. – București : Lambodar,
2026

ISBN 978-606-95844-7-7

2

● **Lambodar**

telefon: 0730 005 609
mail: contact@lambodar.ro
site: lambodar.ro

Când hinduismul a degenerat din cauza corupției cauzate de credințe superstițioase și falsă închinare, au apărut diverși reformatori să curețe hinduismul de superstiții, credințe și practici eronate.

Sri Shankara a apărut să înlătore credințele eronate și abuzurile din budism și jainism și a instaurat Kevala Advaita sau monismul absolut.

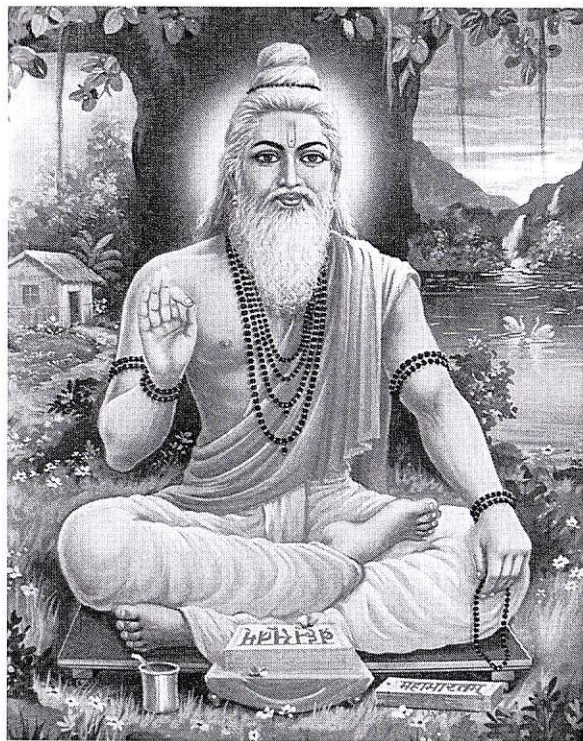
Sri Ramanuja a apărut să răspândească Bhakti și să-i îndrume pe oameni să practice devotamentul ca să-L realizeze pe Dumnezeu în timp ce trăiesc în lume.

În mod similar, mulți Acharya (Învățători) au apărut pe acest mare pământ al nostru.

~ 4 ~

Dacă oamenii au devenit cruzi, au apărut să răspândească Ahimsa sau nonviolența. Dacă au devenit timizi, un alt acharya a apărut să le infuzeze curaj. Dacă au devenit înclinați spre Tapas (practica austerităților riguroase), a venit un alt acharya să-i îndrume astfel: „Practicați spiritual în timp ce vă bucurați de viața din lume.”

MAHARISHI VYASA

În vremuri străvechi, strămoșii noștri Rishi din Aryavartha au mers în pădure pentru a practica Tapasya pe parcursul a 4 luni după Vyasa Purnima – care este o zi deosebită și importantă în calendarul hindus. În acea zi memorabilă, Vyasa – o întrupare a Domnului Însuși, a început să scrie *Brahma Sutra*. Străvechii Rishi au practicat acest Tapasya în peșteri și păduri. Dar timpurile s-au schimbat și astfel de practici nu mai sunt obișnuite în zilele noastre, cu toate că Grihastha și Raja nu sunt lipsiți de mijloace, dacă ar fi dispuși să ofere acestor practicanți așezăminte Ashrama ca facilități și ajutoare, pe care ei chiar și le pot permite. Pădurile și peșterile au oferit condiții pentru Sadhuși să le fie așezăminte (Gurudvara), și pentru învățăceii lor (Mutt). Trebuie să ne adaptăm la timpul și locul prezent; iar schimbarea locului și situației ar trebui să ne ducă la schimbarea atitudinilor noastre mentale. Chaturmas începe cu ziua Vyasa Purnima când, conform Shastrelor, se cuvine să-l adorăm pe Vyasa și pe guru-șii Brahmaidya, și să începem studiul *Sutrelor*

lui *Brahma* și a altor cărți străvechi despre înțelepciune.

În mitologia noastră se disting mulți Vyasa; se spune că au fost 28 de Vyasa înainte de Vyasa actual – care este Krishna Dvaipayana – care s-a născut la sfârșitul epocii Dvapara Yuga. Krishna Dvaipayana a fost fiul lui Parashara Rishi și Matsyakanya-Satyavathi Devi, și s-a născut în circumstanțe deosebite și minunate. Parashara a fost un mare Jnani și unul dintre autoritățile de vârf în astrologie, cartea lui, intitulată *Parashara Hora*, constituind și astăzi un manual de astrologie. El a scris de asemenea un text de tip Smriti, cunoscut sub denumirea de *Parashara Smriti*, care este considerat cu o asemenea stimă, încât este citat și în prezent de scriitori în domeniul sociologiei și eticii. Parashara știa că un copil, conceput într-un anumit moment de timp, Ghatika, se va naște și va fi un mare om, un Amsa al lui Vishnu Însuși. În acea zi, Parashara călătorea cu o barcă și-i povestea barcagiului despre acel moment de foarte bun augur. Barcagiul avea o fiică majoră, la vârsta și în așteptarea căsătoriei. El a fost

impresionat de sfințenia și măreția aceluși Rishi și i-a oferit fiica în căsătorie. Vyasa s-a născut din această uniune și nașterea lui se spune că s-a datorat binecuvântării lui Shiva Înșuși, care a binecuvântat unirea acestui înțelept, care era un mare Jnani, deși aparținea unei caste joase.

La o vârstă fragedă, Vyasa le-a mărturisit părinților chemarea vieții lui, și anume că el urma să se retragă într-o pădure și să practice Akhanda Tapas. Mama lui nu a fost de acord la început, dar mai târziu i-a dat permisiunea, cu o condiție importantă, și anume aceea de a apărea înaintea ei oricând ea ar fi dorit să-l revadă. Această cerere în sine arată cât de avansați erau părinții acestuia și el însuși. *Puranele* ne spun că Vyasa a primit inițiere de la al 21-lea Guru, înțeleptul Vasudeva. El a studiat Shastrele împreună cu înțelepții Sanaka și Sanandana, și cu alții. El a prezentat Vedele într-o formă accesibilă, pentru binele omenirii, și a scris *Sutrele lui Brahma*, pentru o mai rapidă și mai ușoară înțelegere a discursurilor Sruti; el a scris de asemenea *Mahabharata*, pentru a permite femeilor, celor din casta

Shudra și altor oameni, cu un intelect mai simplu, să înțeleagă cea mai înaltă cunoaștere în cel mai simplu mod. Vyasa a scris cele 18 *Purane* și a stabilit un sistem de predare a lor prin Upakhyana, sau discursuri. În acest fel, el stabilit cele 3 căi: Karma, Upasana și Jnana. Tot lui i se atribuie faptul că a continuat linia mamei sale, adică a lui Dhritarashtra, prin Pandu și Vidura, care au fost fiii săi. Ultima lucrare a lui Vyasa a fost *Bhagavata*, pe care a scris-o fiind convins de către Devarshi Narada, care a venit la el și l-a sfătuit să o scrie, căci altfel, scopul vieții lui nu ar fi fost atins.

Vyasa este considerat de hinduși ca fiind un Chiranjivi, adică un om care călătorește peste tot în lume pentru binele adeptilor săi. Se spune că el apare în fața celui sincer și credincios, și că a apărut în fața lui Jagadguru Shankaracharya, atunci când a îndeplinit Darshan în casa înțeleptului Mandana Misra, precum și în fața multor alora. Astfel, spus în câteva cuvinte: Vyasa trăiește pentru binele lumii. Să ne rugăm pentru a primi binecuvântarea lui, noi și întreaga lume.

Se știe că există 6 sisteme importante de gândire dezvoltate de antici, cunoscute ca Shad Darshana, sau cele 6 școli ortodoxe de filozofie, adică Sankhya, Yoga, Nyaya, Vaisesika, Purva Mimamsa și Uttara Mimamsa sau Vedanta. Fiecare sistem cultivă o opinie de o anumită nuanță. Cu timpul, aceste sisteme de gândire au devenit tot mai dificil de înțeles, așadar pentru a le adapta vremurilor, au apărut sutrele. Adică au fost scrise tratate sub formă de aforisme scurte numite „sutre” în sanscrită, adică niște indicii pentru memorare, sau ajutoare pentru a susține discuțiile lungi pe anumite subiecte. În *Padma Purana* este dată definiția sutrei. Se spune că o sutra trebuie să fie concisă și lipsită de ambiguitate; dar concizia a devenit atât de exagerată, încât unele sutre au devenit neinteligibile, în special cele denumite *Sutrelor lui Brahma*. Astăzi vedem că o aceeași Sutra este interpretată într-o duzină de moduri. *Sutrelor lui Brahma*, scrise de Vyasa sau Badarayana – acesta fiind un alt nume purtat de el – sunt cunoscute și sub denumirea de *Sutrelor Vedantice*, și

ele sunt studiate în sistemul Vedanta. Sunt împărțite în 4 capitole, fiecare capitol fiind împărțit din nou în 4 secțiuni. Este interesant să notăm că aceste sutre încep și se încheie cu anumite fraze, care citite împreună înseamnă următoarele: „cercetarea Naturii reale a lui Brahman nu are cale de întoarcere”, adică „mergând pe acea cale, se ajunge la Nemurire, și nu mai există întoarcere la lumesc”. În ce privește autorul acestor Sutre, tradiția le atribuie lui Vyasa. Shankaracharya, în lucrarea sa intitulată *Bhashya*, se referă la Vyasa ca fiind autorul *Gitei și Mahabharatei*, și la Badarayana ca fiind autorul *Sutrelor lui Brahma*. Continuatorii săi – Vachaspathi, Anandagiri și alții – îi identifică pe cei doi ca fiind una și aceeași persoană, în timp ce Ramanuja și alții atribuie calitatea de autor a tuturor lucrărilor menționate mai sus doar lui Vyasa. Cel mai vechi comentariu la *Sutrelor lui Brahma* este cel al lui Shankaracharya; care a fost urmat mai târziu de Ramanuja, Vallabha, Nimbarka, Madhva și alții, care și-au stabilit propriile școli de gândire. Acești 5 Acharya sunt mai ales de

acord cu două puncte: (I) Brahman este cauza acestei lumi, și (II) cunoașterea lui Brahman conduce la eliberarea finală. Dar ei consideră în mod diferit următoarele chestiuni: Natura lui Brahman, relația între sufletul individual și Sufletul Suprem, și starea sufletului eliberat. Conform unora dintre ei, Bhakti și nu Jnana, așa cum a interpretat Shankara, este mijlocul suprem de atingere a eliberării.

Viața lui Vyasa este un exemplu unic de om născut pentru diseminarea cunoașterii spirituale. Scrierile lui inspiră întreaga lume, chiar și în prezent. Fie să trăim în spiritul scrierilor sale!

ÎNȚELEPTUL YAJNAVALKYA

